

(המשך מעמוד 19)

מה הביא בכל זאת להחלטה להוריד את רב־החובל מאנייתו? צעד בעל משמעות חריפה במסורת הימית? מסתבר כי חלק מהצוות רכש בספרד כמויות עצומות של ויסקי ספרדי במחיר של חצי דולר לבקבוק. הוויסקי הספרדי נמכר במקסימום במחיר מפולפל למוכסים המקומיים. הרווח היה הפעם כנראה גדול מהרגיל וגרם למריבות והיכוכים בין אנשי צוות האניה. בנוסף לכך הועלו נשים על ספון אניה המשא ובמקום נערכו אורגיות מפולפלות. הדי הפרשה הגיעו עד למשרדי הנהלת צ"ים וכאן הוחלט הפעם, שלא כפעמים הקודמות, להתייחס ברצינות לסיפור, ולהוריד את רב־החובל. לנהלת צ"ים הגיעו גם תלונות בדבר גניבת סחורות ממשען האוניה. דובר צ"ים הכחיש זאת, אולם אחד מקציני האניה אישר כי בהפלגה הקודמת הוצא חלק ממשען האניה מבטנה, הוצע למכירה על ידי מיספר ימאים.

משטרת חיפה לא קיבלה כל תלונה כנגד צוות האניה בדבר גניבה. רוזנקוויט מועסק כיום על ספינת השרון תים של אוניית הקידוח טייפון, המחפשת נפט מול חופי אשדוד. אשתו סיפרה בתשובה לשאלה, כי לבעלה יש גירסה משלו על הפלגתה האחרונה של מזל, הבטיחה כי בבוא היום יגיב על הפירוסומים בדבר הורדתו מהאניה.

נוער

כשהאבה בוערת

ה. הוא בן 17. ל. היא בת 21. אבל זה לא הפריע להם. ל. היא המזכירה בפנימיה הצבאית בה הוא לומד; אבל אפילו זה לא הפריע להם. הם התאהבו ודי. במשך חצי שנה ניפגשו אחת לשבוע בערב החופשי של ה. כי בבית־הספר לא יכלו להחליף יותר ממבטים לוהטים. בפגישות השבועיות האלה לא הפריעו להם עוד כל מיני דברים. בודאי היו מ"י שיכים הלאה להיות מאושרים, לולא החליט ה. להתחתן עם ל. כמו גבר אמיתי ולא סתם צוציק בו 17, או של. החליטה בשבילו. בכל אופן הוא הלך לבשר את הבשורה המשמחת להורים. "אני מתחתן" הודיע לאבא ולאמה הנדמים. אלה ניסו לשכנע אותו, להסביר לו, ללחוץ עליו ואפילו לאיים: "אם אתה מתחתן — זו הבעיה שלך. אל תצפה לשום עזרה מאיתנו." ה. לא התחנך, מפני שבבואו היה מוכן לגישה מיושנת כזאת מצד הוריו. יום יומיים לא היה בטוח בעצמו כמקור:

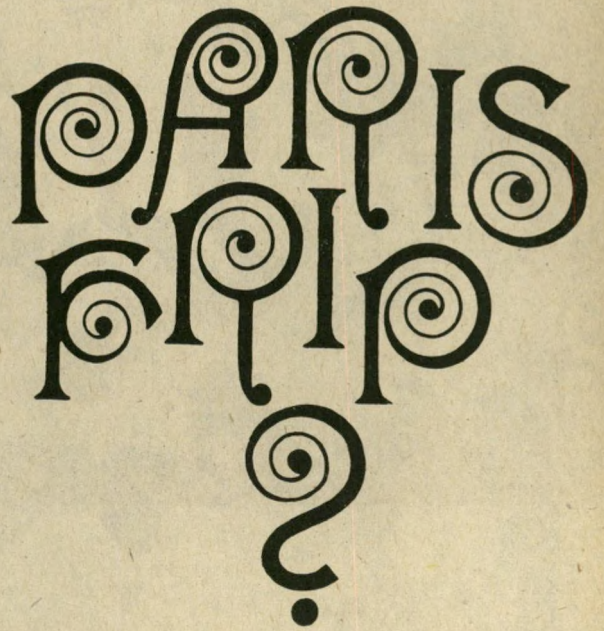
דב: אולי בכל זאת צודקים ההורים. איך יפרנס את אשתו לעתיד? איפה יגור איתה? אולי בכל זאת כדאי לדחות את החתונה עד שיגמור ללמוד? אולי עוד מתחשק לו לכיף?

אבל לל. יש אופי. פגישה נוספת איתה חיסלה את כל החששות. הם מתחתנים וזהו. אם ההורים לא רוצים לעזור — לא צריך. "לא רואים שהיא בהריון!" הווג נרשם ברבנות, וחפיש חברים שאצלם יוכל להתגורר אחרי החתונה.

אחרי שבועיים הגיע אישור מהרבנות, ישר לבית הוריו של ה. אלה לא בזבוזו רגע, ופנו לעורך־הדין דניאל רוי, שיגיש צרמניעה, השופט שילה הוציא צרמניעה ל-10 ימים, בדיוק ביום בו עמד הווג להתחתן, אחרי ששמע את ההורים ואת עותה של קצינת־מבחן על אפיה של ל. הקצינה, ידידת משפחה של ההורים של ה. אמרה: "ל. היא אשה שתלשנית שסובבה לילד את הראש." בינתיים התגלתה עובדה נוספת: ה. עומד להיות אבא, כי אהובתו בהריון, בחודש רביעי.

ה. לא מבין עדיין בדיוק איך זה יכול להיות, ובאזני חברו הטוב ביותר גילה, "שלא רואים עליה שום דבר. לא בטן ולא כלום." הוא לא ידע עדיין שהוריו הסירו את התנגדותם לאור המיצא האחרון.

ה. גם לא בטוח כבר, שכל מה שהוא רוצה בחיים זה להתחתן עם ל. מה שקרה מאז שהפרשה יצאה לאור הוציא חלק נכבד מהרווח במפרשי. בינתיים הוא בן ה-17 האומלל ביותר בארץ. עם ההורים הוא ברוגז, ולא נשאר לו אף אחד. עיתוני אים רודפים אחריו, למרות שהוא מסרב בתוקף לדבר איתם, ומבקש שיעזבו אותו במנוחה. הוא יכול אפילו להתנחם בכבטי האהבה של אהובתו מפני שכשהעסק התפוצץ עזבה את עבודתה ועברה לעבוד במשרדו של עורך־דין תל־אביבי.

אפנת פריז

שכולה סגנון גזרה ומבחר בדים המיוחדים לפריז בלבד.

אפנת פריז

במבחר בלעדי המעוצב ע"י HARRY LANS אפנת פריז

מיובאת לישראל ע"י מומחי אפנה פריזאים בלעדי בפריז ובישראל

בוטיק

פריז פריז

נאות רחל, מרכז מסחרי, רח' אילת 36 חולון

איריס אינטיים ספרי

מיוחד לכל אשה לשימוש אינטימי יומיומי

להשיג בכל הפרפומריות המובחרות

פריסה הסברה

קורבן חנה הורוביץ

ל. בן שלי, בן האחד־עשרה, מפתח ל... רדת לחוב, אחרי החשיכה, אב"ר השבוע דירת רחוב ל"ה 19 בשכונת קטמון בירושלים. הוא אינו הילד הירושלמי היחיד שפוזח. אבל לו יש אולי סיבה טובה לכך, מאשר לשאר תושבי השכונה. בביתו, ממש מתחת לדירתו, במרתף, גר צחה השבוע הילדה הבלונדינית היפהפיה חנה הורוביץ, בת השבע וחצי.

מאז הרצח המחריד אין מדברים כמעט בירושלים על דבר אחר מאשר על "הרצח של חנה־לה". נשים עם עגלות־ילדים מתגודדות בגינה סמוכה למקום ושחות על הפלצות שאחזה בהן לשמע המיקרה. סר פרה אישה צעירה שחרחרות. כשהיא דוחפת עגלת־ילדים לפניה: "שמעתי על המיקרה בלילה כשחזרתי מהקולנוע. אני גרה מספר בתים מבייתה של חנה־לה. בתי הולכת ל- אותו גן עם אחותה הקטנה של חנה־לה — אורנה. מהרגע ששמעתי על הרצח ועד עכשיו אני לא עוצמת עין בלילה. את הבת שלי אני לוקחת לגן בבוקר ומחזירה בצעריים. במשך הבוקר אני ועוד אמהות רבות, מטיילות ליד הגן. אנחנו פשוט פוחדות."

הבית שבו גרה חנה־לה, ברחוב אמנו 48, מוקף משטרה וקהל סקרנים. דיירי הבית מתהלכים בתדר־המדגות על קצות האצבעות. הם מדברים ביניהם בלחש. "אין מצב־רוח", אומרת אם צעירה שירדה לקחת את בתה מן הגן, ונעלמת.

הדרך

למרתף-המוות

ל. שעה היתה שבע וחצי בבוקר כשחנה־לה הקטנה יצאה מביתה בדרכה לבית־הספר. היא היתה ילדה יפה ומפו"תחת וגראתה כמו בת עשר. מספרת אחת השכנות, הדבר התמוה הוא שבאותה השעה יצאו מרבות הדיירים בבית לעבודה ואילו תלונות המטבח של הכתים מסביב פונות אל אותן המדרגות והשביל בהן עברה חנה־לה עם הרוצח האלמוני בדרכה למרתף המוות.

כיצד אירע שאיש לא ראה את הילדה פונה בכוון הפוך מדרכה הרגילה אל בית־הספר, ועוד בחברת גבר? לשאלה זו יש כמה תשובות. האחת היא שאם נלקחה הילדה בכוח ע"י התוקף האלמוני כניראה סתם האיש את פיה בצורה שלא נראתה לעין, והסתיר בגופו את הילדה כך, שהיא לא נראתה כלל מהתלונות ממול.

נקמה

בהורים?

א. סברה זו אינה מתקבלת על דעת הדיירים. מול המרתף בו נמצאה גופתה של חנה הורוביץ עומדת תחת אוטובוסים שבה עומדים אותה שעה עשרות אנשים יותר מתקבלת על הדעת סברה שניה, או־תה העלתה אחת מדיירות הבית ושף המשטרה נוטה לקבל אותה. התוקף האלמוני פנה כנראה בדרכו נועם אל הילדה ושיכנע אותה לרדת איתו למרתף. כנראה ביקש ממנה לעזור לו לחפש דבר מה. חנה־לה